

Stichting Actie Calcutta
Correspondentie adres:
 Postbus: 309, 5660 AH Geldrop

Bezoekadres:
 Mierloseweg 55E, 5667 JB Geldrop

Tel.: 040-2852722

E-mail info@actie-calcutta.nl
www.actie-calcutta.nl

Postbank 3974200
 ABN-Amro 54.96.20.168
 T.n.v. Stichting Actie Calcutta.

Informatie 2

India.

Een land met grote verschillen.

- * **Gegevens over India**
- * **De samenleving: sterke verschillen**
- * **De rol van het onderwijs: ongelijke kansen**

Tabellen:

De bestaande sociale normen

	In stad	platteland	Gemiddelde India
Waterleiding	65 %	28 %	40 %
Handpomp bij huis	25 %	52 %	30 %
Water elders (bron, riviertje)	10 %	20 %	20 %

Beschikbaarheid toiletten en latrines: Vooral de elite en

	In stad	platteland	Gemiddelde India
Eigen toilet of latrine	70 %	22%	36 %
Doet behoefte buitenshuis	30 %	78 %	64 %

Energie om op te Koken: groeiende middenklasse profiteren van het onderwijsbudget. Zij hebben

de	stad	platteland	meeste invloed in de regering. 'Human capital', d.w.z. opleiding en vorming, betekent macht en invloed. De
Brandhout	22 %	62 %	
Gas (flessen)	48 %	5 %	
Gewassenresten	1 %	6 %	
Koeienmest	1 %	6 %	
Steenkool	5 %	0 %	
Kerosine	23 %	21%	

Energiebron voor verlichting: rijkere kinderen gaan naar de deels

	stad	platteland
Elektriciteit	88 %	41 %
Kerosine	6 %	57 %
Geen	6%	2%

Informatie 2

India : Een land met grote verschillen

- I : Voorwoord
Kaartje India en kaartje werkgebied van SAC
II : Gegevens over India
III : De samenleving: sterke verschillen .
IV : De rol van onderwijs: ongelijke kansen.

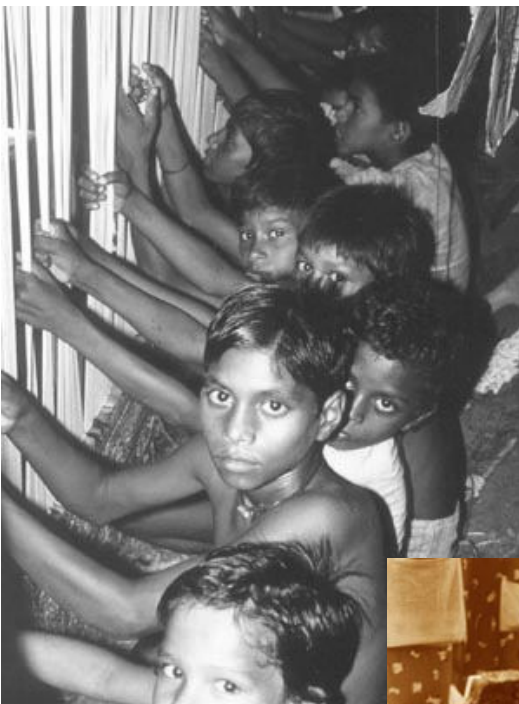
I Voorwoord.

In Informatie 1 wordt het werk van de Stichting Actie Calcutta beschreven. Informatie 2 gaat in op de grote tegenstellingen in India.

India is een land dat zich niet eenvoudig kort laat beschrijven.

India is namelijk een land van uitersten.

Het klimaat kent grote verschillen. In de woestijn is het droog met zomers temperaturen van zo'n 45 graden, terwijl in het oosten zich de natste plek op aarde bevindt en in het noorden de uitlopers van de Himalaya liggen waar het aanzienlijk kouder is ! De Indiase bevolking is een mengelmoes van volken, met elk hun eigen cultuur en taal. Vooral op het gebied van welvaart en kennis zijn de verschillen erg groot . De informatie die we hier geven is geenszins volledig. Ze dient slechts om de docent of actievoerder van SAC wat meer achtergrondinformatie te bieden over de grote verschillen en ongelijke kansen in India.

8. Het 'Sociaal vangnet' ook dikwijls gedeelde armoede.

Met 'sociaal vangnet' bedoelen wij de hulp, die iemand nodig heeft, die zelf geen inkomen kan verwerven. In India is de situatie vaak zeer schrijnend. In Nederland kennen wij sociale voorzieningen zoals de ziektewet, bijstandswet, weduwen- en wezenpensioen. Ook de 'oude dag' is hier geregeld. In India kent men dit niet of nauwelijks. Men moet helemaal terugvallen op de familiegroep of kaste. Het sociale familie- en kastegevoel t.o.v. elkaar is groot, maar ook hier komen de armsten er het slechtst af. Het wordt dan immers gedeelde armoede, waar iedereen van de familie of groep armer van wordt.

De Indiase cultuur en traditie is rijk. Indiase denkers en schrijvers hebben een wereldnaam en technologisch worden enorme successen geboekt. Er gaapt wel een diepe kloof tussen de prestaties op het gebied van wetenschap en technologie en de scholingsgraad bij het overgrote deel van de bevolking.

In een brief van 12 september 2003 schreef de Nederlandse actiegroep 'Stop kinderarbeid' aan de leden van de Tweede Kamer:

"In India zijn de bestaande sociale normen, uitsluiting van groepen en niet of slecht functionerend onderwijs de belangrijkste redenen waarom kinderen werken en niet naar school gaan".

We werken dit kort uit in hoofdstuk IV.

meesten proberen werk te vinden in de informele sector, die dan ook wel de 'laatste kans'- of 'scharrelsector' wordt genoemd. Hiertoe behoren bijvoorbeeld schoenpoetsers, straatventers, prostituees, riksja-rijders, mensen die thuis tapijten knopen, schoenmakertjes en tal van eenvoudige ambachtsbedrijfjes. Omdat steeds meer mensen hierin de kost moeten verdienen, wordt de spoeling dun en dit leidt tot gedeelde armoede. Uit sociaal oogpunt is deze sector onontbeerlijk. Toch wordt deze sector door de moderne massa-industrie vaak sterk beconcurrereerd.

"Ik begrijp deze mensen niet. Geen sterveling hier kan lezen of schrijven, en toch willen ze een school." (bron: You said it)

II Gegevens over India

De Republiek India ligt in Zuid-Azië.

Oppervlakte: 3,3 miljoen km² (88 x Nederland).
Hoofdstad: New Delhi
Inwoners: in 2005: 1.1 miljard
Bevolkingsgroei : in 2005 1,4% per jaar. (Nederland 0.4%)

Staatsvorm: Sinds 1947 een federale republiek bestaande uit 28 deelstaten en 7 Unies. India is de grootste parlementaire democratie ter wereld. Bij de begrenzing heeft men rekening gehouden met volken en talen.

Taal: De officiële taal is Hindi. Van de honderden talen worden er officieel 16 erkend. Engels is nog steeds de veelgebruikte voertaal.

Religie: Hindoeïsme 81%, Islam 12%, Christendom 2,3% Siks 2 % overige o.a. animisten.

Armoedegrens: In 2005 leefden 350 miljoen Indiërs onder de absolute armoedegrens van €1,- per dag (Gegevens van de Wereldbank 2005).

Beroepsbevolking: In 1999 in de sector landbouw 60%, in de industrie 17% ,in diensten 23%.

Alfabetisme : In 2003 was 59% van de bevolking ouder dan 15 jaar alfabeet (mannen 70% vrouwen 48 %). Er is wel een groot verschil tussen stad en platteland.

In de stad is het percentage veel hoger. Ook krijgen de rijken veel beter onderwijs.

III De Samenleving : sterke verschillen.

India is deels een economische en politieke grootmacht, maar het is nog steeds het land met enorme tegenstellingen. Van de ruim 1,1 miljard inwoners heeft slechts 3 % een westers welvaartsniveau en 30 % van de bevolking leeft onder de armoedegrens. Daarmee heeft India de hoogste armoede concentratie ter wereld.

In de grote steden wonen rijen gezinnen met zeven, acht kinderen onder een zeiltje op de stoep van hypermoderne gebouwen. Terwijl de rijken computers en mobiele telefoons bezitten, hebben de armen niet eens schoon water en onderwijs. Een computerspecialist verdient meer dan duizend Euro per maand; een kasteloze landarbeider nog geen 30 Euro per maand.

Waardoor bestaan deze grote verschillen in India ?

- 1. Hindoeïsme en kastenstelsel.**
- 2. Tribalen.**
- 3. Industrie betekent niet minder armen.**
- 4. Landbouw vereist steeds minder arbeid**
- 5. Armen werken voor de rijken.**
- 6. De bevolkingsgroei.**
- 7. Trek naar de stad: gedeelde armoede.**
- 8. Het 'sociaal vangnet' : ook gedeelde armoede.**

1. Hindoeïsme en kastenstelsel.

Allereerst het uitgangspunt van het kastenstelsel: ongelijkheid tussen mensen. De verklaring voor het kastensysteem is te vinden in twee leerstellingen van het Hindoeïsme.

De eerste is het geloof in wedergeboorte (reïncarnatie). Je plaats in de maatschappij wordt bepaald door je goede daden (karma) in een vorig bestaan. De tweede is dat je in je huidige leven plichten hebt, die je zo goed mogelijk moet nakomen.

IV Ook sterke tegenstellingen in het onderwijs

6. De bevolkingsgroei.

Bevolkingscijfers 2005

Aantal inwoners: 1.1 miljard

Bevolkingsgroei: 1.4 %

Geboortecijfer: 23 ‰

Sterftcijfer: 8.5 ‰

Vruchtbaarheidscijfer: 2.9 kind per vrouw.

Leeftijdsopbouw:

0-14 jaar	32.2 %	man	174.000.000	vrouw	164.000.000
15-64 jaar	63 %	„	340.000.000	„	320.000.000
> 65 jaar	4.8 %	„	25.000.000	„	24.000.000

De bevolkingsgroei was in 2003 ca 1.4%. Ieder jaar komen er 16 miljoen mensen bij, (de hele bevolking van Nederland), ondanks het feit dat de regering een bevolkingspolitiek volgt.

In India zeggen ze :

'Een kind heeft maar één mond maar wel twee handen'.

Bovendien heeft men zonen nodig voor de ouderdomsvoorziening en bij begrafenisriten.

Zelfs al zou het vruchtbaarheidscijfer van de vrouwen dalen, dan nóg zal de bevolking sterk toenemen !

7. Trek naar de stad: gedeelde armoede.

Het gevolg van genoemde redenen is ook dat veel armen, kastelozen en tribalen naar de stad trekken. In de stad is altijd wat meer te verdienen, bovendien heeft men daar minder last van het kastenstelsel, redeneert men. Voor een deel is dat waar, maar de stad kan de enorme mensenstroom niet aan. Slechts weinigen vinden werk in de formele sector, waar vast loon wordt uitbetaald. De

Als je niet goed leeft, kom je in je volgende leven terug in een lagere kaste en misschien wel als dier (vandaar dat veel Hindoes vegetarisch leven). Het merendeel van de Dalits, **de kastelozen**, leeft in extreme armoede. Ze hebben de meest oneervolle en laagstbetaalde banen, zoals het opruimen van stront, kadavers en lijken.

Ook voor **vrouwen** pakt het Hindoeïsme slecht uit. Het ideaalbeeld waar de vrouw aan moet voldoen is Sita (uit het Ramayana-epos). Zij is trouw en gehoorzaam aan haar man en cijfert zichzelf helemaal weg. Ze staat altijd lager dan de man.

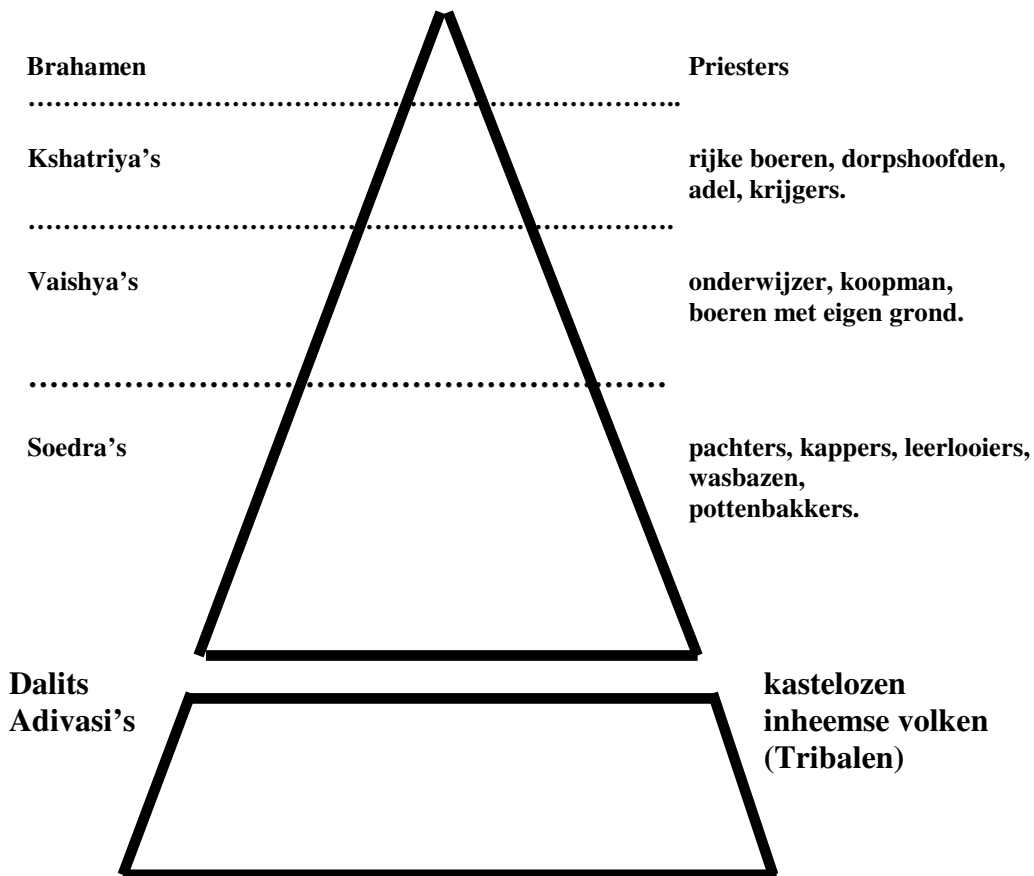
De regering heeft officieel het kastensysteem afgeschaft, maar in de dorpen bestaat het nog voor 100 %. Deze eeuwenoude wetten van godsdienst en gemeenschap zijn sterker dan de grondwet. In de grote steden vervaagt het omdat de mensen elkaar niet meer kennen, bovendien komen er steeds meer beroepen die niet automatisch horen bij een bepaalde kaste.

(Voor meer informatie zie 'Informatie 3 Hindoeïsme ')

Wie eet er eerst? - een tragische realiteit

bron: State of India's Health

Omstreeks 1800 voor Christus vielen vanuit het noordwesten de zeer licht gekleurde Ariërs India binnen. De Ariërs hebben altijd neergekeken op de inheemse donkere rassen.

Er ontstonden toen vier grote standen of klassen:

de priesterklasse (de Brahmanen) de adel- en krijgersstand

(Kshatriya's) de middenstand en landbouwers (Vaisya's) en de dienende stand

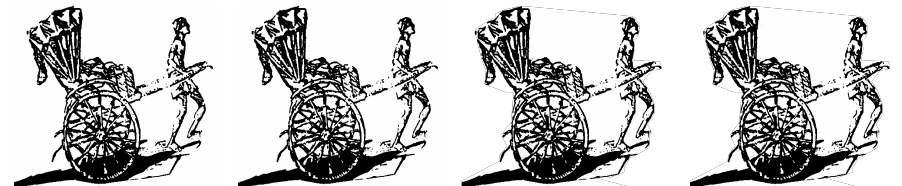
(Soedra's). In de laatste werden ook de overwonnen inheemse volken

opgenomen. De Soedra's dienden alle werkzaamheden of beroepen te verrichten die voor de andere drie kasten te min waren. De adivasi's werden hierbij

e.d.), zodat het aantal landlozen steeds stijgt. Een aanzienlijk deel daarvan woont in sloppen of onaanzienlijke hutten aan de rand van de steden.

5. Armen werken voor de rijken.

De rijken en de middenklassen in India bepalen de politieke en economische agenda in het land. Juist deze groep profiteert van de grote groep armen. Zelfs de grootste industriële bedrijven besteden werk uit aan de informele sector, omdat de arbeidskosten dan zeer laag zijn.

keer zo hoog is. Bovendien is het rijpingsproces sneller. Daardoor kan men op eenzelfde akker zeker twee en soms zelfs drie oogsten per jaar halen. Dat kan echter alleen maar als de boer water heeft om te irrigeren en geld om voor elke oogst zaaigoed, kunstmest en bestrijdingsmiddelen te kopen. Dat kunnen alleen de rijke boeren. Dankzij de Groene Revolutie hoeft India geen graan meer in te voeren. Echter de ongelijkheid op het platteland is alleen maar groter geworden.

Ook de huidige Indiase landbouwpolitiek is voornamelijk gericht op de grote commerciële landbouw en besteedt weinig aandacht aan de ontwikkeling van de traditionele kleine bedrijfjes en aan het probleem van de landloze boeren.

De steeds verdergaande mechanisering in de landbouw stoot arbeiders uit, kleine boertjes worden opgekocht door de grote bedrijven (vaak kunnen zij niet anders na misoogst, hongersnood

Sir, we zijn er allemaal: de kunstmestleverancier, de bestrijdingsmiddelendeskundige, zaadadviseur en bodemkundige. Maar wie is die kerel daar eigenlijk?

2. Tribalen.

De inheemse stammen : de Tribalen: (adivasi's).

Welke bevolkingsgroepen noemen zich tribalen in India?

De tribalen in India noemen zichzelf **adivasi**, wat letterlijk betekent : 'oorspronkelijke bewoners'.

Er wonen naar schatting 75 miljoen in India. Dat is meer dan 7 % van de totale bevolking. Ze vallen uiteen in zo'n 400 verschillende stamgroepen waarvan velen een eigen taal spreken en een eigen cultuur hebben. Ze zijn afstammelingen van de vroegste bewoners van India, de donker gekleurde Dravida's.

De inheemse volken kwamen dus terecht op de laagste plaats in de rangorde en maakten vermoedelijk ook deel uit van de kaste van de **onaanraakbaren**, eigenlijk kastelozen.

Omdat de inheemse volken er niets voor voelden als onaanraakbare behandeld te worden hebben vele zich teruggetrokken in het binnenland of bewoonden moeilijk toegankelijke heuvels en bosrijke gebieden. Hier konden zij ongestoord vele eeuwen hun eigen levensgewoonten en tradities bewaren.

Het leven van de tribalen (inheemse stammen) vroeger .

Bestaansmiddelen.

Van oudsher waren zij voor hun bestaan als kleine zelfvoorzienende landbouwers, jagers en verzamelaars afhankelijk van de bossen. De adivasi's beschouwen het bos als een natuurlijk gegeven en daarom als het bezit van iedereen. Het is hun plek en een geschenk van de goden om te kunnen overleven. Een geschenk dat ongeschonden dient te worden doorgegeven aan de volgende generaties om het evenwicht tussen mens en natuur niet te verstoren. In dat land, dat gemeenschappelijk bezit is, wortelt hun geschiedenis en het is de geboortegrond van hun voorouders.

Godsdienst en Cultuur

De Godsdienst en de cultuur wijken sterk af van die van het merendeel van de Indiase bevolking. Ze zijn geen Hindoes, geen Moslims. Het is een natuurgodsdienst. Hun goden en de geesten van hun voorouders leven in de bergen, de rivieren, de bomen.

Offerplaatsen liggen verscholen in het bos en niet in een stenen tempel. Geesten huizen overal en de Tribaleni moeten in vrede met hen leven om ziekten en rampen te voorkomen. Wordt men tóch ziek of gebeurt er een ramp, dan zijn er medicijnmannen en vrouwen om te besluiten wat er gedaan moet worden. Ook al zijn er tegenwoordig veel hindoe- en Christelijke invloeden, het eigen geloof hebben ze nooit totaal overboord gezet.

De Inheemse stammen kennen hun eigen normen en waarden.

Vooraf de dans-, teken- en schildertraditie is zeer bijzonder en heeft religieuze betekenis.

Huwelijken vinden strikt plaats binnen de eigen stam en elke vorm van kastenstelsel is onbekend.

Veranderingen in de koloniale tijd.

Echter met de komst van het Engelse koloniale gezag veranderde de situatie drastisch.

De Engelsen stelden de regel dat een stuk grond altijd òf privé bezit is òf staatsbezit. Maar het grondbezit van de adivasi's was hiervoor nooit vastgelegd. Daarom werden de tribalen als landlozen geregistreerd zonder rechten en werd de grond toegewezen aan de nieuwe eigenaren. De Tribaleni werden door hen zonder pardon van hun grond of uit hun dorpen gezet. Zelfs bewoning in de nationale parken werd verboden. Van de ene dag op de andere kregen ze te horen dat zij nu voortaan indringers geworden waren in hun eigen gebied. Ze werden verdreven naar de meest onherbergzame gebieden, waar het zeer moeilijk was om te overleven.

voedsel en ambacht. De Engelsen namen veel grond af en

Hindi-alfabet

verdeelden deze onder de belastingambtenaren. Zo ontstond grootgrondbezit in India. Vooral de inheemse stammen werden zeer achtergesteld.

Groene Revolutie : nog sterkere tegenstellingen.

In de van	A आ, आ	B ब	C स, क	jaren 60 de
eeuw	D ड	E इ	F फ	vorige ging het
	G ग, ज	H ह	I इ	
	J ज	K क	L ल	
	M म	N न	O ओ	
	P प	Q क	R र	
	S स	T ट	U उ	
	V व	W व	X क्स	
	Y ई	Z ज		

bergafwaarts met de voedselproductie in India; bovendien nam de bevolking sterk toe, zodat men steeds meer rijst en tarwe moest invoeren. Maar vanaf 1966 begon de Groene Revolutie. Er kwamen nieuwe soorten wonderrijst en wondertarwe, waardoor de oogst nu drie

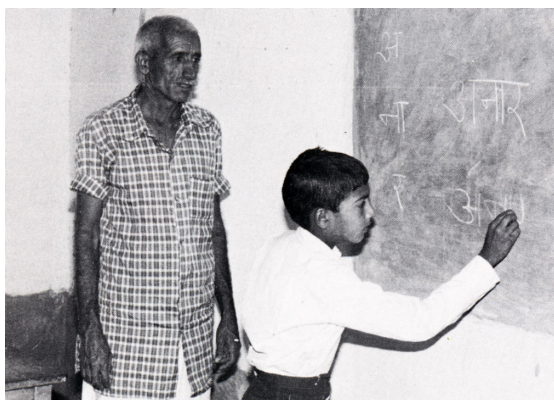
3. Industrie betekent niet minder armen.

De nieuwe industrie in India is zeer modern en vooral technologisch van aard. De Indiase regering vermeldt dan ook trots dat ze sinds 1990 een gemiddelde economische groei gekend hebben van 6%. Maar de armoede is slechts 10% gedaald. Het 'doordruppeleffect', waarbij de armen vanzelf rijker worden met de rijken bestaat dus niet zo sterk als men gedacht had. De praktijk is dat de rijken steeds rijker en de armen almaar armer worden. Enige oorzaken :

- * De grootschalige industrie vereist goed geschoolde werknemers is arbeidsextensief en grotendeels in handen van de Staat, buitenlandse bedrijven of Indiase industriëlen.
- * Door de verdergaande modernisering en industrialisering verliezen veel ambachtslieden, wevers en leerlooiers hun bestaan en verdwijnen huis- en dorpsindustrieën. Zij kunnen niet concurreren tegen deze massaproductie.

4. Landbouw vereist steeds minder arbeid.

In India leeft 60% van de bevolking van de landbouw. Vroeger waren de dorpen voornamelijk zelfvoorzienend wat betreft

De Adivasi's in deze tijd: tot ondergang bedreigd .

Na de onafhankelijkheid in 1947 werd de situatie van de inheemsen er niet beter op. Er werd vanaf die tijd een grote aanslag gepleegd op de Indiase bossen door:

1 De moderne economie.

De moderne landbouw die de betere landbouwgronden in beslag neemt. Daarbij komen nog de commerciële houthandel, de ontginning van delfstoffen, aanleg van stuwdammen, wegen en spoorwegen

2 De bevolkingstoename.

In India is de bevolking in de laatste eeuw zeer sterk toegenomen: ieder jaar komen er ca 16 miljoen mensen bij (evenveel als de Nederlandse bevolking).

Het gevolg is steeds minder plaats voor de inheemsen. De situatie is nu zo dat zij zich moeilijk kunnen handhaven en tot ondergang worden bedreigd.

Ze worden aangetast in hun eigen bestaan. Als de dorpsgemeenschappen nog grond hebben, dan is dat de allerslechtste en moeilijkst bewerkbare grond. De van hun land beroofde tribalen zijn niet langer zelfstandig. Zonder grond en zonder kennis en onderwijs worden de oorspronkelijke bewoners uitgebuit en horen zij tot de allerarmste in India. Ze worden gedwongen naar de steden te trekken. Daar komen ze in de krottenwijken terecht, krijgen de slechtst betaalde baantjes of helemaal geen werk. De ontworteling en uitzichtloosheid maken de weg vrij naar alcoholisme, criminaliteit, prostitutie en verhoogde zelfmoordcijfers.

ingesloten.

Wat doet de Indiase regering voor de inheemse volken ?

Weliswaar kent de Indiase grondwet een aantal artikelen die gericht zijn op het tot ontwikkeling brengen van de tribale bevolking, maar de kloof tussen de wetgevende en de uitvoerende macht is groot. In de praktijk wordt er niets gedaan. In het hoofdstukje onderwijs komen we hierop terug.

Gelukkig zijn er in India ook particuliere actiegroepen die de Tribalen wijzen op hun rechten en onderwijs en gezondheidszorg brengen. De Indiërs, die dit werk doen, worden financieel geholpen door organisaties zoals Stichting Actie Calcutta.

... U wist het misschien nog niet, maar we hebben uw dorpen elektriciteit, water, wegen, scholen en ziekenhuizen geschonken! ...

